NEA HUND

Nr. 1 Vår 2000 Årgang 18

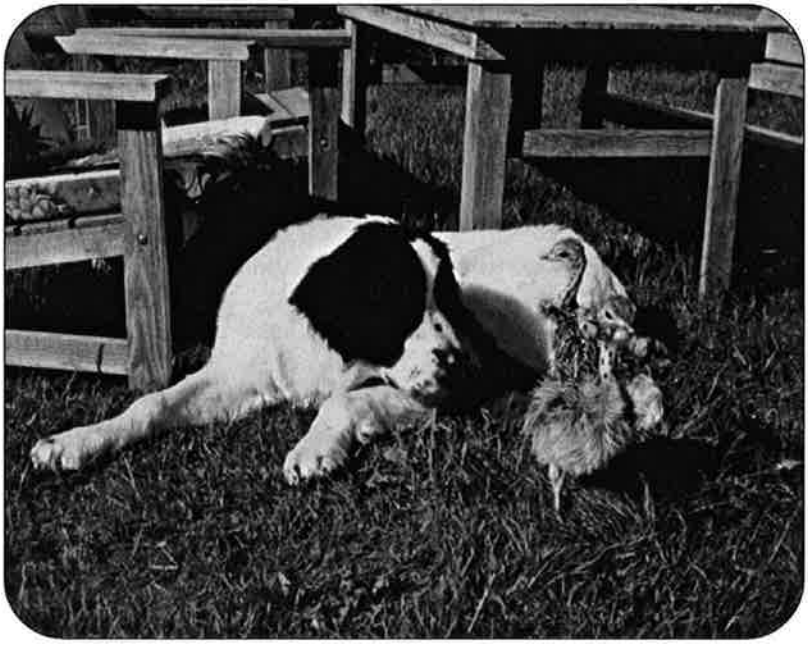

Emil er barnevakt for strutsekyllinger sommeren -99

Lederen har ordet!

Hei på dere og vel overstått påske!

Påsken ble for vårt vedkommende tilbrakt i Sylane. Bonnie og Grom var flinke gutter og dro en fullastet pulk, mens vi hadde lette og greie sekker. Vi overnattet som vanlig i telt, dette var Grom's første telttur, men han fant fort ut hvor komfortabelt og godt det er å ligge på reinsdyrskin inne i tetet.

Etter en lang og snøfylt vinter er det utrolig godt å se at våren kom i år også. Og det betyr økt aktivitet for hundene. De er trivelig å være ute og gå lange turer, og vi som trener bruksshund kan endelig få begynnt å legge ut blodspor. Det formelig krible i kroppen etter å komme igang. Det er bare halvannen måned til første blodsporprøve.

Ellers er det startet opp valpekurs som foregår torsdager kl. 1900.

Og for de av dere, som ønsker å utveksle kunnskaper og trene hund så møt opp på miljøtreningen om onsdagene kl. 1900. Selv om ambisjonene ikke er de helt store har både hund og eier godt av å treffe likesinnede.

Riktig god vår og sommer
og husk **BÅNDTVANGEN!**

Hilsen Sigrid

STBK

Leder	Sigrid Edvardsen	73819916
Sekretær	Svein Åkervik	73819300
Kasserer	Maria Rokseth	73818530
Styremedlemmer		
	Gustaf Spets	73819606
	Wenche R. Krogstad	73817547
Varamedlem		
	Grethe M. Nykkelmo	73817644
Støttekomite		
	Elin Setseng	73818132
	Thorill Sørflakne	73817350
Valgkomite		
	Anne-Mari Bårdsgård	73818632
	Jorunn Wesche	73817742
Revisorer		
	Ivar S. Hanem	73817832
	Frode Langseth	73819935
Materialforvalter		
	Sigrid Edvardsen	

Stoff til NeaHund sendes til:
Wenche Randi Krogstad
Nordlia 9, 7580 Selbu

Manusfrist til NeaHund nr. 2-00
er 1. august 2000

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb

Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktør:
Wenche Randi Krogstad
tlf.: 73 81 75 47

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Medlemskontingent pr kalenderår:

Familiemedlemskap	kr. 125,-
Hovedmedlem	kr. 100,-
Støttemedlem	kr. 50,-

Klubbens bankgirokontonummer:
4285 07 90234

Annonsepriser:
1/2 side x 3 nummer: kr. 400,-
1 side x 3 nummer: kr. 800,-

Siden sist og framover

- ved Wenche -

I vinter har vi virkelig vært velsignet med snø. Dette resulterte i at brukshundgjengen fikk trent snøsøk etter levende figuranter - i motsetning til i fjor, da vi måtte nøye oss med å grave ned diverse kledebon. Alle hundene synes det er kjempemorro å finne folk som "gjemmer" seg i snøhuler. Etter å ha gravd seg gjennom snøen er det bare å stupe inn til "kyss, klapp og klem" - og masse godis. Også i år hadde vi to nye rekrutter, nemlig golden retriever Zorro til Eva M. og Henrik Morseth, og labrador Grom til Sigrid Edvardsen. Som vanlig foregikk treninga rundt Selbutunet på søndager. Andre deltakere var Elin Setseng, Sigrid Edvardsen, Stig M. Berg og undertegnede - samt noen sporadiske besøk av Svein Åkervik.

Mellom jul og påske stiftet vi bekjentskap med et nytt fenomen - såkalt onsdagsvær. Uansett om dagen kunne starte ganske bra - når klokka nærmet seg 18.00 og tid for miljøtrening, kom det alltid sigende ett eller annet fra oven. Regn, sludd, snø, med eller uten vind. Og underlaget vekslet mellom blankis, vanndammer og snøsørpe eller 10-20 cm med klabbsnø. Hadde det ikke vært for adgangen til innendørs treningslokale var det vel blitt så som så med vinterens onsdagstreff. Men siden STBK er så heldig å få disponere ca 100 kvadrat kjellerrom har vi fått mye fornuftig trening ut av årets første måneder. Noen meter med grasmatter, noen hinder fra agilitybanen og bra plass rundt til vanlig appell gjorde oss i stand til å kjøre økter med opptil tre hunder i slengen.

Over: Stig og Henrik "bygger" snøhuler til snøsøktrening m/figuranter.

T.h.: Zorro har funnet matfar Henrik

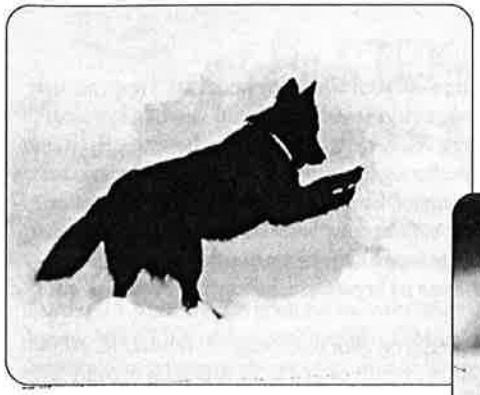

Hundene graver og graver!

Til venstre Mira
Under Tani

Og figurantene tyter ut!
Over Sigrid og til høyre Elin

Det ble også trent feltsøk i vinter. Her Grom på sitt livs første søk.

Kurs

Vinteren er fint egnet til å delta på kurs - særlig slike som blir holdt under tak i oppvarmede lokaler. Denne gangen var det til og med teorikurs uten medbrakt hund - nemlig kynologikurs i regi av NKK-trøndelag (Kynologi = læren om hundens anatomi og bevegelse). Emner vi fikk lære om var anatomi og bevegelser, genetikk og beskrivelse av hund med kynologisk terminologi. Kurset var beregnet på folk med generell hundeinteresse, utstillingsinteresserte, oppdrettere, ringsekretærer og skrivere, og folk som hadde planer om en fremtid som eksteriørdommere. Det ble lagt stor vekt på at vi skulle forstå hvor viktig hundens anatomiske sammensetning med forhold mellom vinkler, form på brystkasse, helling på krysset osv var i forhold til bevegelse og sunnhet.

Kurset ble holdt på Sandmoen kro på Heimdal og gikk fra fredag 18. februar kl. 18.00-21.00, lørdag fra 09.00 til 20.00 og søndag 20. fra 09.00 til 17.00. Ei skikkelig maratonhelg med andre ord. Det ble servert lunch og kaffe underveis, men vi skulle gjennom utrolig mye stoff og jeg tror samtlige deltakere kunne ha tenkt seg mer - bare ikke samme helga. Det var stor interesse med 30 deltakere (noen kom helt fra østlandet) og tilsvarende kurs vil bli holdt utover resten av landet etterhvert. STBK stilte sterkt med hele fem deltakere: Ingeborg Borseth, Maria Rokseth, Elin Setseng, Sigrid Edvardsen og undertegnede.

Selv om vi følte oss temmelig pumpet etter å ha sittet stille og absorbert lærdom i nesten 2,5 dag var det absolutt værdt det - lærerikt, spennende og godt opplegg med meget dyktige forelesere fra trøndelag (Per Nymark, Anne Indergaard, Arne Foss, Christian Geelmeyden og Frank Christiansen - alle utdannet eksteriørdommere).

Framover . . . .

Men nå er det vår og vi har krøpet ut av «hulene og kjellerrommene». Mye av snøen tok påskeværet seg av og vi er igang med sportrening og valpe-/dressurkurs på og rundt Selbutunet. Instruktører er Elin Setseng og undertegnede. Og selvfølgelig har vi vårt faste uketreff hver onsdag kl. 19.00. Agility, lydighet, utstillingstrening, problemer med hunden - det er du som møter opp som avgjør aktiviteten.

Blodsporkurs

Siste helga i mai vil STBK arrangere helgakurs i blodspor. Invitasjonen til å delta vil også gjelde hundefolk utenfor Selbu. Flere av oss i klubben er godt skolerte innen sporopplæring og vil fungere som «lærere». Minst en av instruktørene har gjennomført praktisk ettersøk etter skadeskutt dyr så dette emnet vil også bli omtalt dersom deltakerne er interessert.

Kurset er beregnet både på dem som har planer om godkjent ettersøkshund og dem som «bare» vil trene blodspor som aktivitet - for kanskje å starte i konkurranse en gang. Kurssted blir Selbutunet med mulighet for overnatting for den som har behov/ønske om det.

Nærmere opplysninger annet sted i bladet.

Marta"n 2000

vil bli avholdt helga 30.06. - 02.07. STBK stiller selvfølgelig opp også i år. Brev vil bli sendt ut senere.

Lørdag 9. september skal klubben vår arrangere blodsporprøve! Er det noen av dere som vil prøve seg? Bli med på kurs - kontakt noen i styret for flere oppl.

Da STBK-erne skulle til Rissa for å vise seg fram

- ved Wenche -

Lørdag 15. april var det igjen tid for enkelte av oss å stikke nesen utenfor bygda. Fire medlemmer fra STBK inklusive sjåfør Tore Grøtte fylte opp en VW Transporter med hunder, bur campingstoler og proviant og tok turen til Rissahallen på hundeutstilling.

Siden oppmøtetiden var satt til kl. 08.30. var det naturlig at vi ikke fikk tatt vår vanlige skjønnhetssøvn på minst 8 timer. 03.30. var det opp av loppekassa - vi måtte nemlig nå ferga fra Flakk kl. 07.10. Men innen hundesporten hefter man selvfølgelig ikke med slike bagateller.

Og jammen ble vi ikke godt belønnet for umaken alle tre: Hvert vårt nasjonalfargete silkebånd og CERT-rosett. For Maria Rokseth med landseer Emil og Elin Setseng med hollansk gjeterhund Mira var dette noe som hadde gjentatt seg flere ganger før, men for undertegnede med cocker spaniel Momo var det absolutt første gangen og jeg brukte resten av dagen for å komme ned på jorda igjen. - Ganske tåpelig og uvesentlig for vårt forhold til prinsen og prinsessene våre, selvfølgelig, men du verden så morro der og da!

Det er vel ikke til å stikke under en stol at stemningen i bilen tilbake til Selbu var ganske høy. Men vil man videre kan man ikke hvile for lenge på laurbærene. Neste utstilling er i Trondheim 13.-14. mai. Og mellom rundene i utstillingsringen med nybadet og nybørstet vovse, tar vi turen ut i marka på sportrening. Samtlige av oss stiller nemlig på sporprøver til sommeren og målet er selvfølgelig også der, å høste heder og ære. Den som intet «vovver» - intet vinner.

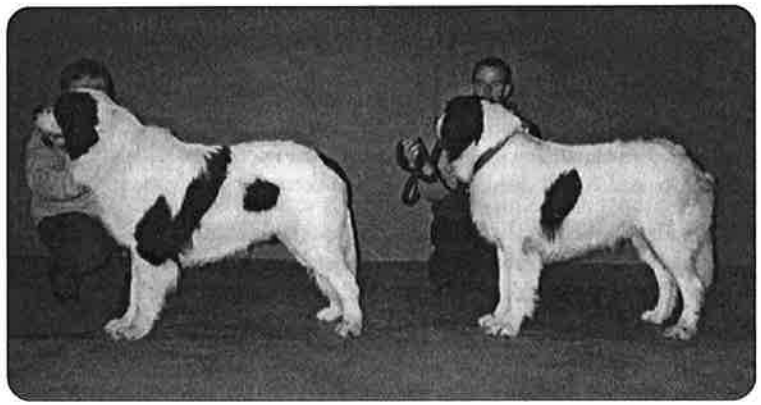

Emil til høyre og broder'n Eddie til venstre. Matfar Tore bak Emil. Emil har nå erobret 5 CERT inklusive NKK-CERT på Norsk Vinnerutstilling på Hamar. GRATULERER! (Bildet er ikke tatt på Rissautstillinga.)

Årsmøte i Selbu Trekk- og Brukshundklubb

Selbutunet, fredag 25. februar 2000 kl. 19.00

Til stede:
Gustaf Spets, Sigrid Edvardsen, Elin Setseng, Wenche Randi Krogstad, Olga Mari Hammerfjell, Bente Åkervik, Maria Rokseth, Stig Meier Berg, Jorunn Wesche, Birgitte Hegseth, Grethe Malvik Nykkelmo og Svein Åkervik

Saker

Valg av møteleder og referent
Sigrid Edvardsen ble valgt som møteleder og Svein Åkervik som referent

Godkjenning av dagsorden og innkalling
Ingen innvendinger til dagsorden og innkalling, bortsett fra feil årstall på regnskapet i sakslista (årsak gjenbruk på data).

Årsberetning fra styret
I denne valgperioden har styret i STBK bestått av:

Leder:	Sigrid Edvardsen
Sekretær:	Svein Åkervik
Kasserer:	Olga Mari Hammerfjell
Styremedlemmer:	Gustaf Spets og Wenche R. Krogstad
Varamedlem:	Grethe Malvik Nykkelmo
Støttekomite:	Elin Setseng og Thorill Sørflakne
Valgkomite:	Grethe Malvik Nykkelmo og Anne Mari Bårdsgård
Revisorer:	Ivar S. Hanem og Frode Langseth

Det er avholdt 3 styremøter og utgitt 3 medlemsblader i perioden. Redaktør for NeaHund er Wenche R. Krogstad. STBK hadde pr. 31.12.99 43 betalende medlemmer.

Aktiviteter

Hundekjøring Sigrid Edvardsen og labradoren Bonnie representerte klubben i 3 hundekjørerkonkurranser. De startet i turklassen i Nordisk stil (hunden er fastspent i drag med pulk bak seg og føreren går på ski bak pulken). De vant samtlige 3 renn - var riktignok eneste deltakere i turklassen (med brukshund) - men viste stor fremgang for hvert løp.

Aktivitetsdag på Selbutunet
Lørdag 20. mars arrangerte STBK aktivitetsdag på Selbutunet. Oppmøtet var på hele 20 barn og voksne og 15 hunder. Det ble snøre-/pulkkjøring med hundene. Klubbens lavvu ble tatt i bruk som serverings-/oppholdssted. Mye trivelig hundeprat og god mat gjorde det til en finfin dag.

Miljøtrening Miljøtreninga har også dette året vært den faste og samlende aktiviteten for klubben og har pågått hele året, uansett værforhold. Oppmøtet på miljøtreninga har til tider vært labert, den har variert fra 2-3 og opp til 12-15 stk. Det har også vært god spredning både i hunderaser og alder på hundeførere. Treninga har foregått hver onsdag og ble fra i vår flyttet fra parkeringsplassen ved Selbu Kirke til Selbutunet ved Mosletta i Øverbygda. Der leier STBK klubbrom med adgang bad, treningsplass for diverse appelløvelser o.l. Og en stor grasbane til agilitybanen.

Dressurkurs Det ble avholdt ett dressurkurs i vår og oppmøtet var på hele 11 ekvipasjer. Det var god spredning i raser, alder og ferdighetsnivå. Noen falt fra under veis som det bruker å gjøre, men åtte fulgte stort sett kurset helt fram til siste kveld. Instruktør på kurset var Ingeborg (Lita) Borseth. Som avslutning på kurset ble det avholdt appelmerkeprøve og ni stk meldte seg på. Dommer var Elinor Antonsen fra Nidaros Brukshundklubb. Fem ekvipasjer bestod prøven.
I høst ble det avholdt et valpekurs med seks deltakere. Alle fullførte med klar fremgang både hos hund og eier. Instruktør på kurset var Wenche R. Krogstad.

Brukshundtrening Brukshundgjengen har ikke utvidet sitt medlemstall - noen kommer og noen går. Brukshundgjengen trener spor- og feltsøk, enten lørdager eller søndager. Treningsstedene veksler mellom Selbutunet, Synnåsen, området v/skytebanen og v/Østrungen.
Ved to anledninger dro gjengen ut av bygda og høstet heder og ære for klubben ved deltakelse på blodsporprøver i Ogndalen og på Hovin.

Agility Denne aktiviteten har tatt seg opp igjen etter at klubben flyttet til Selbutunet. Agilitymomentene er satt utover på en stor grasbane bak Selbutunet og det er tanken at denne skal bli gjerdet inn slik at alle kan trene med løs hund.

Utstillinger Noen av våre medlemmer har vært veldig aktive på utstillingsfronten - med gode resultater. Se forøvrig resultatbørsen i NeaHund.

Selbumartna'n 1999
Martna'n -99 gikk av stabelen fom. fredag 2. tom. søndag 4. juli. Vi ble tildelt samme plass som året før. I år hadde vi loddsalg i tillegg til kastekonkurransen. Vi var veldig heldige og fikk sponset mange fine premier fra annonsørene i bladet. Ellers hadde vi hundekjøring for barna i år også, og det var veldig populært. Klubben hadde på forhånd investert i en Saccovogn til, slik at flere hunder kunne kjøre samtidig. Søndag ble den store dagen. Værgudene ga oss glimrende martnas-vær, hvilket gjorde at STBK fikk inn nesten kr 9000,- totalt, noe som er ny rekord.

Økonomi Klubben mottok i 1999 kr 1000,- i kulturmidler fra Selbu kommune. STBK har fornyet sin sponsor-/samarbeidsavtale med Selbu Sparebank. Denne er på kr 1500,- pr år. Klubben hadde 12 annonsører i NeaHund i

-99, hvilket gjør at bladet bærer seg selv.
Pr. 08.09.-99 ble det inngått avtale om leie av lokaler og uteområder på eiendommen Selbutunet til kr 6000,- pr. år.
Det ble i vår investert i en Sacco hundevogn til kr 5000,-. Deltakelse på Selbu Martna'n gjorde at vi fikk inntekter som dekket de utgiftene vi hadde i løpet av året.

Ellers vil jeg også i år takke resten av styret for god hjelp og veiledning i dette mitt andre år som leder. Og en stor takk til Wenche R. Krogstad for all den tid og det arbeidet som blir brukt på klubbens medlemsblad NeaHund.

Med hilsen styret ved leder Sigrid Edvardsen

Leder Sigrid Edvardsen leste opp årsberetningen. Den ble godkjent med noen små rettelser. Punktet om medlemmer ble rettet til 40 betalende, herav 14 familiemedlemskap. På punktet om miljøtrening, ble det gjort tilføyelse om at klubben nå disponerer ca 100 kvadratmeter kjellerlokale, for trening om vinteren og ved dårlig vær. Tilføyelse om at dressurkurset hadde Elin Setseng som hjelpeinstruktør. Det som omhandlet Selbumartna'n 99, fikk en tilføyelse om at det også var medlemmer som hadde gitt fine premier

Regnskap for 1999

Resultat

Utgifter	1999	1998	Inntekter	1999	1998
Varekjøp	5000,00	1048,00	Salg	680,00	3385,00
Husleie	3000,00		Påmeldingsavgift	5600,00	3400,00
Maskiner/utstyr		5882,00	Medlemskont.	3800,00	3300,00
Dommerutgifter	200,00		Tilskudd	2500,00	1000,00
Instruktørutg.	1000,00	600,00	Reklame NeaHund	5600,00	1200,00
Kontorrek.		30,00	Andre driftsinnt.	8712,00	4672,50
NeaHund	4464,00	4443,60	Renteinnt.	441,29	395,49
Annonseutg.	881,50	536,00			
Bankkostn.	121,00	91,90			
Porto	930,80	927,20			
Bilgodtgjør.	1800,00				
Pliktig avg.NKK	860,00	665,00			
Nedskr. varer	11367,00	2613,00			
Andre kostn.	4504,10	4417,17	Underskudd	6795,11	3900,88
	34128,40	21253,87		34128,40	21253,87

Balanse pr. 31.12.99

	1999	1998		1999	1998
Selbu Sparebank	42470,38	37898,49			
Varelager		11367,00	Egenkapital	42470,38	49265,49
	42470,38	49265,49		42470,38	49265,49

Kasserer Olga Mari Hammerfjell gjennomgikk regnskapet. Regnskapet ble godkjent etter noen spørsmål og kommentarer.

Revisor Ivar S. Hanem hadde lagt ved en kommentar, som gikk ut på at varelageret ikke skal gå ut i 0. Resultatet av dette blir at varene skal telles opp, og riktig sum meddeles ny kasserer. Dette blir gitt til regnskapsfører før neste årsregnskap. Viser for øvrig til vedtak gjort på årsmøtet omkring regnskapet for 1998.

Årsmøtesaker

Det hadde kommet inn en årsmøtesak fra Torgeir Sletner. Han meddelte at han nå avslutter aktivitet med hundekjøring, og ba om at ny leder for avdeling hundekjøring blir valgt i klubben.
Sigrid, som er eneste aktive så langt, valgt som leder for denne avdelingen.

Valg

Valgkomiteens forslag ble gjennomgått og vedtatt med unntak av den ene representanten i valgkomiteen. Foreslått var Anne Guldseth. Benkeforslag kom på Jorun Wesche. Valgt ble Jorun Wesche. I kommende periode består styret i STBK av:

Leder:	Sigrid Edvardsen
Sekretær:	Svein Åkervik
Kasserer:	Maria Rokseth (ny)
Styremedlemmer:	Gustaf Spets og Wenche Randi Krogstad
Varamedlem:	Grethe M. Nykkelmo
Støttekomite:	Elin Setseng og Torill Sørflakne
Valgkomite:	Anne-Mari Bårdsgård og Jorunn Wesche (ny)
Revisorer:	Ivar S. Hanem og Frode Langseth

Eventuelt

Så langt er det planlagt med følgende aktivitet framover i år 2000.
9. september – blodsporprøve. Planlagt med 20 hunder, 2 dommere og 10 sporleggere.

Det ble diskusjon om varsling av grunneiere, samt forslag om å arrangere sporkurs på sommeren. Årsaken til at sporprøven blir avholdt, er for å få opp aktiviteten i klubben.
Det ble også her nevnt at det snart kommer nye regler for godkjenning av ettersøkshunder. Dette kan medføre at det nå er marked for et sporkurs i dalføret.

Selbumartna'n 2000 ble diskutert, og det var ønske om at vi fikk flere hunder til vogntrekking. Dette da denne aktiviteten var meget populær i 1999.
Forslag om å låne fere vogner, som vi vet finnes i Selbu.

Brakka på Kvellomyra må demonteres og fjernes i løpet av våren. Litt usikkert hvor restene skal bringes.

Foreslått at vi skal delta i 17-maitoget. Litt diskusjon omkring dette emnet.

Møtet avsluttet kl. 2100.

Etter dette gikk møtet over til sosialt samvær og "etargilde". Alle ble mette og fornøyde, før hver og en dro hjem til sitt hundehus.

Svein Åkervik
referent

KVALITETSFÔR TIL DAGLIGVAREPRISER!

Labb kommer fra Felleskjøpet, Norges største produsent av dyrefôr, og kan kvalitetsmessig måle seg med hvem som helst. Samtidig sikrer stor produksjon og ingen fordyrende mellomledd at vi kan selge Labb til priser få andre kan konkurrere med.

Gi Labb - så trenger du ikke å velge mellom pris og kvalitet neste gang du skal kjøpe fôr til hunden din!

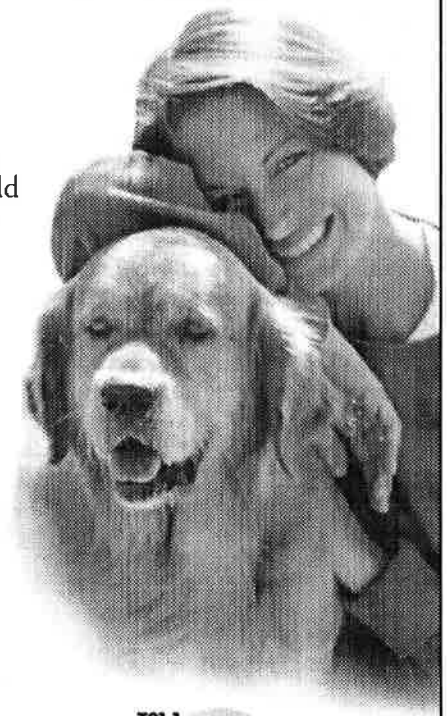

Labb Tilskudd 15,50

Labb Normal 18,50

Labb Energi 19,50

Labb Aktiv 7kg 119,-

Labb Aktiv 20kg 290,-

Stikk innom FK butikken. Her finner du alt du trenger til hunden din, og gode tilbud på en rekke andre varer til hus og hage!

FK butikken

UTSTYR FOR JAKT - FISKE - FRILUFTSLIV

INTERSPORT

JAN SAKSHAUG Sport &CO.

SØNDRE GT. 4, 7500 STJØRDAL, NORGE, TLF.: 74 82 45 09 FAX.: 74 82 16 40

Rimelig hundeforsikring i GJENSIDIGE.

GJENSIDIGE
Sør-Trøndelag
7580 Selbu, tlf.: 73 81 79 00

Kjære Bertil min....

- av Maria Rokseth -

For bare noen måneder siden avlivet vi engelsksetteren vår, Bertil. Selv om jeg har avlivet to hunder før, kommer dette alltid til å være den værste. Det var noe spesielt mellom Bertil og meg. Når jeg var glad, var han den første til å være der. Hvis jeg var trist, var han der på flekken. - Kommer alltid til å savne ham, go'gutten min.

For to år siden fikk vi vite at Bertil hadde forkalkning i ryggen, men med medisiner greide vi å holde det i sjakk. Men allerede i sommer skjønte jeg at han ikke kom til å få oppleve neste sommer. Men fremdeles var det langt unna. Etter jul ble det verre, smertene ble sterkere og det begynte å gå ut over humøret. Jeg tok avgjørelsen - nå skulle det skje. Han ble avlivet da han var i ok form - en fin slutt på livet. Det var fælt, men jeg visste med meg selv at jeg ikke hadde holdt ham i live slik at han led.

Jeg fikk Bertil da jeg var 14 år. Bertil var nesten året. Han som eide ham før ville ikke ha han da han skulle begynne med en annen hunderase. Jeg passet Bertil mye før han ble min, så jeg fikk ham. Bertil gjorde det bra på jakt og utstilling. En kjempebra kløv- og trekkhund. Seks fine år fikk vi sammen, det skulle vært flere!

Mange klemmer fra
Maria, Tore, Kristian
og Emil.

"Lederskapstrente"

valper kan bli overaktive

- Sakset fra svensk Hundsport nr. 3-2000. Av Mickie Gustafsson -

Det finnes valper som er meget tilpassningsdyktige og som finner seg i det meste. Slike valper kan bli meget lydige om enn noe "upersonlige", i hendene til en overivrig eier. Men det finnes mange valper som reagerer på harde og disiplinære oppdragelses-metoder ved f.eks. å bli overaktive og ekstra "sprellete".

Jo mer dominans de blir utsatt for, desto flere lekeinvitasjoner og lystige spillopper finner de på. Det er som om de prøver å blidgjøre øvrigheta ved å "leke bort" hele situasjonen. Noen ganger ser det ut som om de skulle kunne jobbe vettet av seg i sin desperate jakt etter å få "den store" til - bare for et øyeblikk - å bli "snill igjen".

Smokie er en storpuddel på seks måneder. Da han kom til oss var han som de aller fleste storpudler, aktiv og spretten. Han sprang og hoppet mer enn han gikk, ører og tunge flagret om kapp med de gnistrende øynene og på en eller annen måte syntes han å befinne seg mer i høyde med menneskenes øyne enn knær. Denne særdeles livsglade og mildt sagt energiske hund stelte selvfølgelig til en del problemer, særlig de gangene han greide å vri seg ut av halsbåndet, hvilket han syntes å ha et spesielt talent for å gjøre.

Men til tross for at Smokie oppførte seg som han gjorde fantes det egentlig ikke noen grunn til å bekymre seg - dersom det ikke hadde vært for to ting: dels Smokies lille, engstelige øyekast som man iblant kunne se. Midt i all sin yrende glede og alle sine påfunn kastet han ofte et bekymret blikk på matfar eller matmor - ikke det der skøyeraktige blikket som de fleste lekelystne ungdommer kan ha når de har et morsomt og meget forbudt påfunn på gang.

Nei, dette blikket har jeg mer lært meg å kjenne igjen fra hunder som fra begynnelsen av kanskje har vært "uskyldig lekelystne", men som mer eller mindre via "den harde vegen" har lært seg at den leken er strengt forbudt. Men siden deres livsglede og energi er sterkere enn dem kan de ikke la være å utfordre skjebnen, dvs matmors og matfars makt. Så til tross for at de vet eller aner at konsekvensene kan bli mer "enn det smaker" kan de ikke la være.

Dette er grunnen til deres engstelige blikk mitt opp i alle spilloppene. En del hunder øker til og med sitt reportoar av hopp, finter og så ytterligere noen piruetter og virvler i luften, og alt i den hensikt å få matfar og matmor til å bryte ut i latter og glemme alt sammen. Smokie tilhørte den sorten.

Men, og nå kommer vi til det andre som gjorde meg noe bekymret, matfar og matmor tilhørte ikke den der sorten som har lett for å briste ut i latter og glemme alt sammen - ikke en gang for en liten

stund. For dem var Smokies oppførsel en stor kilde til uro, forsto jeg. Ikke for at de akkurat sa direkte at det skulle være noe problem, men hele deres håndtering av Smokie var så alvorsfull og sammenbitt at ingen ord trengtes for at jeg skulle forstå at de følte seg bekymret.

Uten å ha noen egentlig forhåndsinformasjon, førte kombinasjonen av Smokies oppførsel og matfar og matmors reaksjon på hans oppførsel til at jeg trakk den slutningen at Smokie var en hund som hadde blitt stilt overfor mange krav og kanskje til og med hard dominans tidlig i livet. Av erfaring vet jeg omtrent hvordan slike hunder bruker å oppføre seg etter en stund og jeg vet også omtrent hvilken form for problemer som pleier å dukke opp ved hard dominans i ung alder. Smokie syntes for meg å være et "skoleeksempel" (selv om det ikke finnes noen bøker om emnet, det jeg vet), og nå gjaldt det, dersom jeg hadde hatt rett i mine antagelser, å finne løsninger og råde bot på dette snarest mulig.

Dette var mye enklere enn jeg hadde kunnet forestille meg. Da jeg endelig spurte matfar og matmor fosset ordene og følelsene ut av dem. De hadde gått på valpekurs med Smokie og der hadde de fått vite at han var en meget dominant valp (ved fire måneders alder) og at de derfor snarest måtte markere sin dominans. Dette skulle gjøres bl.a. ved å legge han på rygg og siden holde fast til han viste underkastelse.

I tillegg til dette skulle han, hver gang han hoppet (hvilket var hvert tredje sekund i ti minutter, siden brukte han å roe seg ned med eller uten tiltak), umiddelbart stoppes ved enten igjen å bli lagt på rygg eller ved å holdes fast med et meget kort koppel. Hver gang han lyktes i å smette ut av halsbåndet, noe som også skjedde med ganske jevne mellomrom, skulle han, når han endelig var fanget inn, straffes på en sånn måte at han ikke skulle våge å gjøre det en gang til. Hver gang han gjentok det skulle han altså straffes slik at han ikke skulle gjøre det en gang til, her følte jeg at min sans for logikk fikk visse problemer med å følge med.

Men med årene har jeg lært meg at informasjon som kommer i andre eller tredje ledd rekker å forandre seg på vegen og jeg antok og håpet at det de fortalte hadde forandret seg noe undervegs.

Uansett, Smokie hadde åpenbart hatt en del problemer med å forstå hva som ble forventet av ham og matfar og matmor syntes heller ikke å være så sikre på hva de gjorde eller hvorfor de gjorde det. De hadde i hver fall "lydig" forsøkt å følge de instruksjoner de hadde fått til tross for at det som de sa, "faktisk føltes både feil og noen ganger ganske motbydelig å være så voldsom". Men da de oppdaget at det ikke hadde noen merkbar effekt, men heller syntes å gjøre Smokie enda villere og til og med usikker, bestemte de seg for å rådføre seg andre steder.

Etter anbefalinger hadde de tatt kontakt med meg, men var fortsatt ikke riktig sikre på hvordan jeg ville håndtere dem og hunden deres. Kom jeg til å anbefale enda hardere metoder for å få bukt med Smokies "dominans" eller hvilke metoder kom jeg til å tilrå for å bedre deres "sviktende lederskap"? Lettelsen deres var tydelig da jeg uten videre lot dette være. Sakte, men sikkert begynte vi istedet å bygge opp et forhold mellom dem og Smokie. Et forhold som handlet om gjensidighet og fortrolighet.

I dag er Smokie fortsatt en ung storpuddel som både har alle unghundens og storpuddelens egenskaper i behold og det kan kanskje bli vel energisk noen ganger. Han er riktignok noe roligere, de fleste hunder blir jo faktisk det i takt med at de modner og får økende kunnskap. Aller roligst syns jeg matmor og matfar har blitt, for de synes ikke lenger å ha det minste problem med at Smokie oppfører seg som en unghund. Nå har han også fått lært seg noe som han ikke hadde rukket å lære seg som valp og idag kan han noen ganger gå helt rolig både med og uten koppel. Han både kan - og vil - komme når matfar og matmor roper på ham. Noen ganger kan han til og med hilse på en annen hund uten å gå ut av sitt gode skinn i ren og skjær opphisselse.

Men det aller mest fantastiske synes jeg likevel er matfar og matmors forandrede holdning. I dag kan de briste ut i latter når Smokie ikke oppfører seg eksemplarisk, noe som hender innimellom. Og Smokie, ja han har et lite ertende blikk som ikke forstyrres av noen redsel for represalier. Men hva med lederskapet? Joda, det inngår jo liksom i hele fortrolighetspakken.

Fotnote: *Mickie Gustafsson er psykolog, utdannet ved Göteborgs universitet og driver idag foretaket Karisma Konsult. Hun har spesialisert seg på forhold både mellom mennesker og mellom menneske/hund. I 25 år har Mickie arbeidet med utdanning innen områder som kommunikasjon, innlæring, stress mm. Såkalt problemhunder har alltid inngått i virksomheten og arbeidet med disse hundene og deres eiere var så og si grunnen til at hun kom til å bli "kjent" for oss.*

Begynnerkurs i blodspor
helga 27.-28. mai 2000 på Selbutunet

Kursinnhold:
Teori om utstyr - sporet i fht. vær og underlag - grunnleggendo opplæring, motivasjon og belønning - regler. Hva er målet? Praktisk arbeid med hund.

Ta med:
Sele og langline (minst 6 m) - Klær og skotøy for all slags vær
Tørrmat, grillmat og drikke til to dager + hundemat

Pris inkl. sporblod: kr. 400,-

Overnatting på stedet: 200,- u/sengetøy - 250 m/sengetøy

Opplysninger/påmelding: Wenche R. Krogstad, tlf. 73 81 75 47

La sovende hunder sove

- Sakset fra Akita Posten. Innsendt av Britt Nyberg -

Foto: Stig Meier Berg

Den som en gang sa: "La sovende hunder ligge" har ikke sovet med hunder. Det første du oppdager når du lar en hund komme opp i sengen er den markante forskjellen i vekt mellom en alert, våken hund og en avslappet hund. Reglene er:

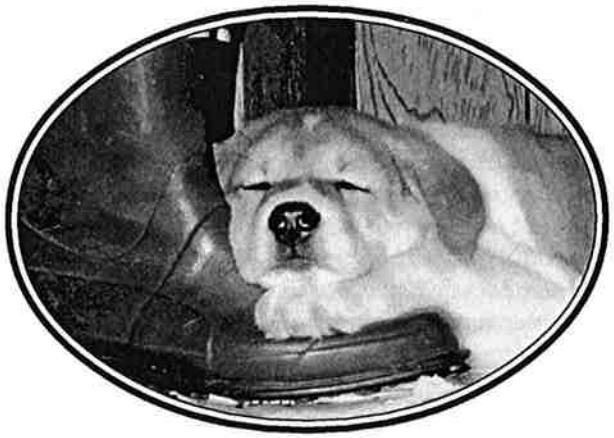

Regel nummer en:

Jo dypere søvn jo tyngre hund.

De fleste som sover med hunder utvikler heller missdanning av ryggraden enn å leie det tunge maskineriet som kreves for å flytte deres snorkende hund til en mer passende plass i sengen. Smarte hunder stjeler verdifull plass i små porsjoner inntil de har oppnådd senterposisjonen i sengen - med alle dynetrekk møysommelig stappet under seg for oppbevaring. Strekk-o-rull metoden er meget effektiv for å tilegne seg territorium. Ikke fullt så forsiktige taktikker er å foretrekke noen ganger. En sjalu hund kan åle seg inn mellom et sovende par og, med den velutviklede fjærings-spretten med alle fire benene, dytte det sovende mennesket i gulvet.

Regel nummer to:

Hunder innehar overmenneskelige krefter når de ligger i sengen.

Når du klynger deg til den ytterste kanten av sengen og ønsker at du hadde din dyne, begynner din søte valp å snorke i et volum som du ikke hadde trodd var mulig. Når så snorkingen endelig avtar begynner hunden å drømme. Småbjeffing, knurring, løping og sparking. Din seng blir et slagfelt og lekeplass i hundens fantasiverden. Det begynner med litt "soveløping", mye øyebevegelser også. Plutselig eksploderer den i et øredøvende hyl som slynges ut i nattens timer som en indianers krigsrop. Skrekkopplevelsen av å våkne på denne måten vil forfølge deg i årene som kommer. Det er spesielt ødeleggende for deg når valpen insisterer på å sove sammenkrøllet rundt hodet ditt som en levende pelslue.

Regel nummer tre:

Desto dypere søvn, desto mer høylytt hund.

Natten kryper i vei og du har endelig lykkes i kunsten å sovne på din 6 cm brede strimle av sengen som ikke okkuperes av hunden. Hunden drømmer stille og rolig og haugen av hundekjøtt sover - puster tungt og gasser. Så, altfor tidlig, er det blitt morgen igjen og haugen beveger seg. Alle hunder har sine egne individuelle metoder å vekke flokken på. Noen plasserer seg et par millimeter fra ansiktet ditt og stirrer inntil du våkner. Den smarte hunden oppnår utmerkede resultater bare ved å nyse deg i ansiktet, eller sprette omkring på din sovende kropp - eller elskelig dytte inn tungen i det uanede øret.

Og så selvfølgelig har du:

Regel nummer fire:

Når hunden våkner så våkner du.

Så hvorfor utstår vi da dette? Det finnes ingen vettig forklaring. Kanskje det helt enkelt bare er sånn at vi er flokkdyr, og flokker klumper seg sammen om natten - trygge, fornøyde, tunge og høylydte.

Forfatteren av dette stykket er ukjent, men har helt tydelig en forbausende innsikt.

Roligere lufteturer - bedre kontakt / 2

- Sakset fra boka "Innkalling er så mycket mera" av Memea Mohlin -
Del 13.

Det morsomme ordet

For noen år siden fikk jeg overta en herrlig liten tispe på 1,5 år. Hun hadde fått en god oppvekst og kunne både det ene og det andre da hun kom til meg. Andres feiltak er som kjent lettere å se enn sine egne. Slik var det også med det de tidligere eierne hadde lært denne tispen.

Det viste seg at hun glad kom løpende når jeg ropte på henne med vennlig stemme. Brukte jeg derimot en mer krevende røst, antok hun (akurat som nevnt i forrige avsnitt, men i omvendt betydning*) at det fantes noe riktig spennende der fremme, og at jeg så og si hadde "mistet taket" på henne. Da stakk hun. Hvorfor brukte jeg ikke alltid den vennlige stemmen da? Tja, det fantes situasjoner da hun ganske enkelt ikke var overbevist om at jeg virkelig hadde noe bedre å by henne enn det hun allerede hadde funnet. Med andre ord kom hun bare når hun selv fant det for godt.

Det første skrittet ble følgende:
Tispen var meget glad i baller, så på den neste turen lå ballen i lommen min. Da hun gikk og snuste (altså ikke gjorde noe spesielt), ropte jeg plutselig "Tjo!" med falsett-stemme. Da hun forundret snudde hodet for å se hva som var på gang, kastet jeg iveg ballen og ropte oppmuntrende til henne om å fange den.Jeg lot henne løpe og leke med ballen en kort stund før jeg lokket på henne og tok ballen i bytte mot en godbit. Deretter puttet jeg igjen ballen i lommen. Tispen så litt snytt ut, men fortsatte med snusingen igjen etter en stund. Noen minutter senere gjorde jeg det samme igjen. Ropte mitt "Tjo!" og kastet iveg ballen så snart hun kastet et blikk "over skulderen".

Dette at jeg kastet så fort hun så bakover, fikk henne til å bråsnu og fort snu seg rundt for ikke å gå glipp av hvilken retning jeg kastet ballen. Hun forsto åpenbart ikke at jeg avventet hennes reaksjon før jeg kastet.

Noen ganger kastet jeg ballen langt, noen ganger kort. Noen ganger måtte hun lete ganske lenge før hun fant ballen. Andre ganger fikk hun hoppe opp eller løpe ned en skråning for å finne den. Det var tydelig at hun syntes leken var morsom.

Vi trente på denne måten i noen uker, kanskje fem ganger i løpet av en times tur. Dersom hun ble for giret på ballen slik at hun ikke ville forlate meg under turen, fikk den bli liggende i lommen min, og vi sysselsatte oss med en annen øvelse.

Ordet "Tjo!" var nå vel befestet. Det hendte til og med noen ganger at jeg ropte "Tjo!" uten at ballen ble kastet, i stedet kunne hun få en godbit eller litt kos når hun kom fram til meg. Nå begynte jeg også å bruke ordet i vanskeligere situasjoner. Jeg kunne rope "Tjo!" og kaste ballen i det hun var i ferd med å oppdage et annet menneske eller en hund i skogen. Litt etter litt ble situasjonene stadig vanskeligere, men tispen syntes stadig at ballen overskygget alt.

Legg merke til at jeg alltid ropte "Tjo!" rett før tispen skulle til å sette etter noe. Å rope når hunden allerede har begynt å løpe mot eller etter noe våget jeg ikke før senere.

Parallellt med denne "Tjosanntreningen" lærte jeg tispen at hun måtte vise meg respekt. At det jeg sa til henne var et budskap jeg krevde og så til at hun etterfulgte. På den måten kunne jeg så sakte, men sikkert lære henne at min krevende stemme ikke på noen måte innebar at jeg "mistet grepet på henne". Den erfaringen lærte jeg henne også ved noen ganger kalle inn med strengere stemme, men bare når jeg var sikker på å få tak i henne og på et tomt område der det ikke var noe annet interessant.

Selvfølgelig fikk hun hele tiden erfare at hun var fantastisk dyktig som adlød og kom. Iherdig trening gir til slutt resultater, litt etter litt gikk det an å kalle inn tispen selv i situasjoner der hun hadde rukket å ta noen galoppsprang etter en møtende hund eller en hare.

Det som gjorde treningen med nevnte tispe så enkel var hennes store begeistring for baller. (Ballgale hunder er mye mer takknemlig å jobbe med under forutsetningen av at de også skjønner hva "Nei!" betyr.) Dersom hunden din ikke er så interessert i gjenstander må du bruke deg selv i stedet. (Men lek videre, det går an å trene opp interessen for gjenstander, særlig på unge hunder). Rop et morsomt ord høyt og tydelig, så fort hunden ser etter deg snur du 90 grader fra stien og løper alt du klarer ut i skogen. Spill hare selv! La hunden få fange deg og lek så med den.

Kom og ta meg da!

Hvem kjenner vel ikke igjen den leken? Hunden står på en drøy armlengdes avstand med et forventningsfullt, skøyeraktig flir og bare venter på at du skal strekke deg fram og forsøke å ta den. Det er ikke vanskelig å forestille seg den triumfen hunden må føle når den med en enkel, liten finte har driblet bort føreren sin. At føreren blir stadig mere rød i ansiktet av irritasjon er til å begynne med bare spennende. Etter en stund bruker de fleste hunder å forstå at det hele tross alt ikke er så morsomt. Den morsomme leken slår da over i redsel overfor føreren (som koker av sinne), hvorpå hunden nå ikke våger å nærme seg føreren.

De fleste hunder synes det er morsomt å leke jaktlek med andre hunder eller mennesker. Avhengig av hvordan føreren takler situasjonen kan det bli til et problem eller ei. Oppdager du at du har havnet i en jaktlek så avbryt den helt rolig. Det vil si: slutt straks å bry deg om hunden og gå i stedet til et annet sted. Interesser deg for noe annet, gjerne noe som ligger på bakken. De fleste hunder vil da bli nysgjerrige og komme for å se. *Ikke prøv å fange hunden!* Fortsett å gå videre i en annen retning. Interesser deg flere ganger for forskjellige saker. Sett igang med en aktivitetsøvelse: Lokk hunden opp på en veltet trestamme og gi den en godbit for at den var flink. Først når hunden ikke lenger viser tendens til å skygge unna for hendene dine, klapper du den og tar rolig tak i halsbåndet.

Dersom du flere ganger i løpet av turen har kalt inn hunden for å vise den en morsom øvelse, for at den skal komme å få en liten klapp av deg osv, er hunden sannsynligvis ikke så redd for å nærme seg deg. Innkallingene blir da til hyggelige påminnelser om at her finnes det noe morsomt å gjøre.

Men dersom hunden har løpt omkring for seg selv hele turen og konsentrert seg om duftflekker og spor, er budskapet desto tydeligere for hunden. Nå er turen slutt og nå skal koppelet på. Aller verst blir det selvfølgelig om føreren ikke har fantasi og inlevelsesevne, men kaller inn hunden (i den hensikt å kople opp den) gang på gang på akkurat den samme plassen. At hunden da forsøker å få en siste, morsom lek før friheten definitivt er slutt, er vel ikke så rart.

Ikke la hunden løpe helt løs på turene. Sett på den en lang line. Driv mengdetrening på innkalling, belønn hunden stort når den kommer til deg og unngå å kople opp hunden. Dersom hunden tross alt får et innfall og begynne å utfordre deg, kan du rolig, men bestemt gå fram til hunden ved å trampe fram

på linene. De fleste hunder opplever den nye vendingen på jaktleken, dette at de sitter fast, som veldig ubehagelig. Si derfor et markert "Nei!" når du begynner å gå fram mot hunden, men vær rolig når du vel er fremme hos den. Ta i hunden og vis på den måten at den ikke kan komme unna deg med sine revestreker. Det holder som regel som korrigering.

Forhåpentligvis tar det ikke så lang tid før hunden skjønner at finteleken ikke leder til noen morsom jaktlek lenger, snarere til en viss grad av ubehag. Men hunden vet også at grunnen til det er linene som den sleper på. Forskjellen mellom at linen henger etter hunden og at den er ukoplet er meget stor. En mellomting kan være å klippe av linen til ca 1,5 meters lengde. På den måten kan du alltid fange hunden om den skulle få tilbakefall og hver gang hunden selv tramper på linen blir den minnet på at den har line på seg og at finteleken ikke lenger fungerer.

Å la koppelet, i stedet for linen, henge etter hunden kan ha sine ulemper, i alle fall om koppelet har en løkke i den ene enden. Løkken kan lett henge fast i en rot eller noe liknende og dermed gi hunden et unødig kraftig ubehag.

Dermed ikke sagt at du aldri noen gang skal leke jaktlek med hunden din. Selvfølgelig kan du gjøre det en gang iblant. Gjør to, tre halvhjertede forsøk på å nå tak i den forbirusende hunden. Men avslutt så. Forsøk aldri å fange hunden på alvor. På den måten demonstrerer du aldeles for tydelig for hunden at den er raskere og smidigere enn deg. Situasjonen er den samme som at du ikke skal ha drakamp om en pinne med en hund som med den største sannsynlighet kommer til å gå seirende ut av den "kampen".

Snart, skal bare først...

Frida står med hodet begravd i en spennende grastue når føreren roper på henne. Det rykker litt i henne, men hun har ikke tid, duften er så interessant. Som menneske kan man iblant være overbærende med denne oppførselen. Det gjør ikke noe at hun ikke kommer med en gang denne gangen, jeg kan vente litt.

Men neste gang, tenk om situasjonen da er panikkartet. Hunden må komme straks, ellers kommer den til å bli... Men hvordan skal hunden forstå at det noen ganger ikke gjør noe om den først kommer en stund etterpå, men at den neste gang må komme øyeblikkelig? Bestem deg for at om du har ropt på hunden betyr det at du vil at den skal komme med en gang.Dersom det ikke er så viktig at hunden kommer straks, hvorfor da rope på den?

Neste gang hunden ikke har tid til å komme når du roper går du rolig bort til den uten å si noe mer. Når du er fremme hos hunden tar du tak i nakkeskinnet på den og viser den at slik oppførsel ikke blir akseptert. Ikke gi den flere sjanser enn maks to innkallinger (har den ikke hørt ved den andre er det vel ingen grunn til at du skal mase mer?)

Mange førere sier at de aldri får anledning til å hanke i hunden. At hunden er raskere og alltid rekker å hoppe unna. Noen ganger er det ikke vanskelig å forstå hvorfor. En kvinne ropte på hunden som overså henne. Da begynte kvinnen å løpe mot hunden mens hun bannet høylytt, fordi hunden ikke adlød henne. For hundens del fantes det ikke noen grunn til å se opp etter matmor, den kunne jo høre akkurat hvor hun befant seg. Så når føreren var noen meter fra hunden hoppet den elegant unna og løp videre til førerens store forargelse.

Kvinnen fikk da rådet om å overraske hunden. Neste gang hunden overhørte ropene hennes skulle hun stille og rolig gå fram til hunden og si et myndig "Nei!" rett før hun befant seg ved siden av hunden. På den måten ga hun ikke hunden den samme sjansen til å hoppe unna når hun nermet seg. Ikke ødelegg overaskelseseffekten. Det er ganske flaut når noen man tror befinner seg flere meter borte plutselig står ved siden av en.

Denne føreren fikk også det rådet om å bruke en 3 - 4 meter lang line. Neste gang hunden forsøkte å hoppe unna sto føreren allerede på linen og hunden fikk ikke mye igjen for sin lille unnamanøver.

Meditative spaserturer

Årsakene til at vi skaffer oss hund er mange. En er at hunden gir oss en grunn til å komme oss ut i skog og mark hver dag. Noe som også er sunnt for mennesker. Turene gir oss morsjon, frisk luft og dessuten muligheten til å kople av mentalt. Det er til og med vitenskapelig bevist at spaseringen er en form for meditasjon. Det er bare å slå fast at vi fungerer mye bedre når vi går. Men om det skal fungere trenger vi å få gå litt lengre strekninger i egne tanker uten at noen forstyrrer oss. Ved behovet for en slik tur vil man ikke avbryte og aktivere hunden med det ene eller det andre. Heller ikke ønsker man å bli forstyrret av en hund som stikker av eller hefter seg bort på noen annen måte. Er du bare på noen måte usikker på hunden din, koppler du ganske enkelt opp den den stunden du trenger å gå å filosofere. Ellers er risikoen stor for at du ikke legger merke til om hunden finner på unoter.

I løpet av hundens første leveår kan du ikke regne med å kunne ta en meditativ spasertur med ukoplet hund. Men jo mer tid du bruker på hunden i løpet av dens første leveår, desto mer får du igjen senere. Dersom hunden har fått lære seg som valp at du er en spennende person som ofte finner på noe interessant, har du en hund som oppsøker deg når den møter vanskeligheter i stedet for å oppsøke skogens dyr.

Turselskap

Det er trivelig å ha selskap av en god venn ute i skogen. Men hunden oppdager snart at du ikke lenger er like oppmerksom på hva den gjør. Er du like høflig som de fleste er, vil ikke du heller avbryte din venn i annen-hver setning for å gjemme deg, finne på øvelser, si "Nei!" dersom hunden er på veg i feil retning osv. Dette merker hunden og vips så har den lært seg at når en god venn er med på turen kan den begynne å oppføre seg som den vil. En måte å løse dette problemet på er å be med seg en venn som er advart på forhånd. Advart om at du ikke kommer til å være så sosial, men engasjere deg mye i hunden din og i det den finner på. Dessverre holder det nok ikke med en slik tur, men den trenger å gjentaes mange ganger for å gi resultat.

Dersom du ikke har tid og lyst til å trene hunden på denne måten, kopler du i stedet opp den når du har selskap på turen.

Den beste hundeboka som hittil er skrevet!

STBK har kjøpt inn noen eksemplarer og selger til selvkost (samme pris som forlaget) - kr. 198,-

Kontakt Wenche R. Krogstad, tlf. 73817547

MAXBO

Gjør det enklere for deg

Maxbo Selbu

Tlf.: 7381 0440 - Telefax: 7381 0449

SMARKED

Dalførets mest assorterte

VAREUTVALG

Selbu Samvirkelag

Kontor 7381 6000
Telefax 7381 7814

FORBRUKER SAMVIRKET

Happy Dog tilbyr deg et totalprogram

Alltid et For som passer DIN hund

Happy Dog Premium Line

Der kun det beste er godt nok

Ernæring og sundhet henger nøye sammen. Å fore sundt og riktig er helt enkelt sykdomsforebyggende. Happy Dog Premium Line med BIO FORMEL, d.v.s. 28 urter for stimulering av stoffskifte, bedret motstandskraft og vitalitet.

MED BIO FORMEL forbedret motstandskraft og vitalitet

ORLEWO KAROTTEN!

Igjen tilgjengelig på det norske markedet:

Dette rimelige tilskuddsforet bør være på plass hos enhver som ønsker ekstra overskudd, glansfull pels og bedre pigmentering på sin hund.

Produktet inneholder en rekke viktige vitaminer, mineraler og sporelementer og virker positivt på hundens yteevne og motstandskraft.

FORKALKNING?
SKJELETTPROBLEM?

Vegrer din hund seg for å hoppe inn og ut av bilen?
Vegrer din hund seg for å gå i trapper?
Er hunden stol etter å ha ligget i ro?

Hjelpen heter **ARTHRO FIT.**
Arthro Fit er et produkt som lindrer ryggradsproblem og /eller artrose. Forkalkningsproblem hos hund er som regel genetisk betinget eller det kan oppstå pga. feilernæring, fysiske skader eller feilbelastning.
Uansett grunn - hjelpen heter
ARTHRO FIT
Arthro Fit er et rent naturprodukt og påfører dermed ikke hunden noen form for bivirkninger slik medisinering ofte kan gjøre.

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

Forhandler i Selbu
Stig Meier Berg
Nordlia 9, 7580 Selbu
Tlf. 73 81 75 47

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

Hundeleker / apportgjenstander

- Av Wenche -

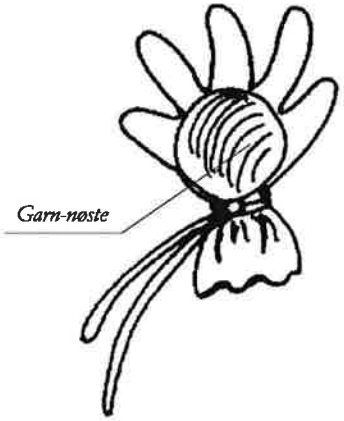

Populær valpeleke

Dette har vært favorittleken både til akita Suki og cocker Momo. Den består av en avlagt fingervott fyllt med et fast garn-nøste, snurpet sammen med ei lang, kraftig skolisse. Det er viktig at man snører og knytter stramt.

Til apport-treningen

Disse to er variasjoner over samme tema. En fast, men ikke for hard gummiball inni ei strømpe eller et avklipt erme i elastisk stoff. Også her er det viktig å stramme godt før man slår knute på sokken/ermet. (Gamle tights er ypperlige som "trekk" til slike leker.)

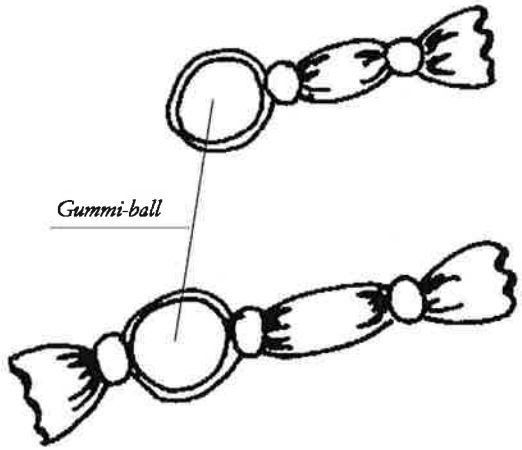

Viderekommende apport - feltsøk

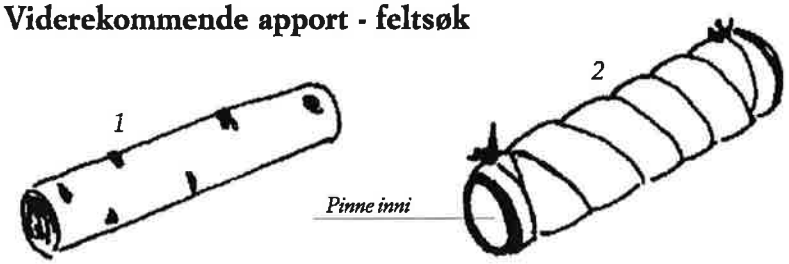

Fine gjenstander å drive mer avansert søk og apportering med. Man tager en vanlig "naturpinne" på ca. 15x2,5 cm (1), beklær den med fille-remser (hardt surret) og forsegler rullen med sterk hyssing (2). Det hele må være meget fast og solid da det skal tåle en trøkk.

Så tar man en sokk / et avklipt erme av elastisk stoff, putter rullen inni, strammer godt og knytter en meget hard knute i hver ende (3).

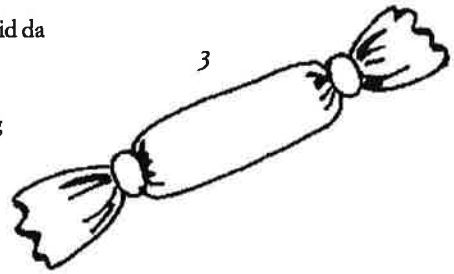

Lag flere forskjellige apporter over samme tema. Da er det lettere å ha oversikt over hva hunden har hentet og hva som ligger igjen.

Tidtrøyte for aktive valper - og voksne hunder

Godbiter (meget atraktive!) i eske, i plastkopp m/lokk (yoghurt/rømmebeger).
Godbiter (fremdeles meget gode!) under omvendt kopp på gulvet, under fat, under bøtte oppi større bøtte osv.

Gjem godbiter rundt omkring i stua (el. annet rom). Start med å legge alle i gulvhøyde. Øk vanskelighetsgraden ved å legge dem høyere, men prøv å forutse hvordan hunden vil jobbe slik at du ikke risikerer at den velter noe. Sett igang hunden med ordet "SØK", så har du tatt første skritt på vegen mot alt annet spennende nesearbeid dere kan fordrive tiden med sammen. Super valpetrening!

Smør leverpostei inni en tom dorull eller pappeske - også supert til valper.

SPAR supermarked

STATOIL
Statoil Service Selbu

Spar: Man - Ons 09-18
Tors - Fre 09-20
Lør 09-18
Statoil: Åpent til 22.00

* Dagligvarer
* Smørehall m/dekkservice
* Nytt selvvaskeanlegg
* Gass og Gassovner
* Videoutleie
* Rikstoto - Tipping
* Medisinutsalg

Det du trenger - når du trenger det!

B.Langseth A.S.
VARESENTER - BENSINSTASJON
7580 Selbu - Tlf. 73 81 01 70 - 73 81 01 80

Hjelp, jeg har fått hund!

Et humoristisk blikk på det å anskaffe seg hund.

- Sakset fra Snögg posten nr. 1/2000. Av Torhild M. Hyllestad -

Etter å ha hatt forskjellige hunderaser i 23 år, har jeg hørt og fått mange merkelige og i ettertid morsomme råd fra froskjellige hold. Jeg har tatt vare på en del av disse rådene, og deler dem gjerne med dere.

Når du går tur med din lille valp får du utrolig mange velmenende råd:

* Det er viktig at hunden får hilse på så mange hunder som mulig, for at den skal bli omgjengelig og sosial.

* En annen sa at jeg ikke måtte la valpen hilse på voksne tisper. Tisper vil naturlig drepe alle andre valper, for at sitt eget eventuelle avkom skal ha størst mulig overlevelsessjanser.

* Og noen advarer mot å la valpen hilse på andre hunder i det hele tatt. Det er ikke naturlig for hunder å hilse på andre hunder fra andre flokker. Du og din hund er en flokk. Skal noen hilse på andre så er det deg, som er flokkleder.

* Du må for all del ikke slippe valpen løs før den er minst 6 mnd. Ellers får du ikke tak i den igjen.

* Møter du på schäfer, rottweiler eller dobermann så er dette raser som uten forvarsel er ute etter å drepe akkurat din hund. Uansett om synderen er bare 2 mnd gammel. Du bør løfte opp hunden din og gå langt utenom slike livsfarlige hunder.

* Er du så uheldig å ha valgt nettopp en av disse rasene, kommer du til å bli ensom. Folk kommer til å sky deg som pesten. Det er botimot umulig å finne andre hunder å hilse på, selv om den er snill. Men ta det med ro, når hunden din ofte nok opplever at andre folk og hunder trekker

* En dame advarte meg da jeg gikk med min rottweiler, om at rottweiler- og dobermann-eiere må være på vakt. Skulle du få et kuttsår, og hunden komme nær blodet, MÅ DU AVLIVE HUNDEN straks. Får slike hunder først smaken på menneskeblod vil de ikke ha annet, og blir farlig å ha i hus.

Oppdretterne kan også komme med mange rare motstridende råd:

* Hunden må aldri få menneskemat. Bare en liten bit av en skive med leverpostei er nok, så vil den aldri mer ha hundemat.

* Ikke kok kjøttet eller innmaten. Kokingen ødelegger næringsstoffene og det er unaturlig for en hund å spise kokt mat.

* Alle miniatyrhunder må børste tennene sine daglig, ellers får de så mye tannstein at tennene løsner og detter ut.

Transport av hund i bil er et kapittel for seg:

* Ikke bruk bur av plast i bilen. Det blir for lite luft i buret og for varmt. Ikke bruk metallbur i bilen. Hvis det skjer en bilulykke, vil stengene i metallburet spidde hunden.

Konklusjon: Altså har du planlagt en bilulykke bør hunden være i plastbur, hvis ikke bør du ha den i metallbur.

Etterhvert fikk jeg lyst på en hund til, og her er noen av rådene som fulgte:

* Det er først når du får den tredje hunden det blir mer arbeid. To hunder er ikke noe problem.

* Det er dobbelt så mye arbeid med to som med en. Og langt mer stressende. De unotene den gamle hunden har, vil den nye også få. På turer når de møter andre hunder, vil dine to slå seg sammen for å ta nykommeren.

* Får du en hund til, må du holde dem adskilt det første året. Ellers blir den så avhengig av den eldste hunden, at den ikke klarer å gjøre noe alene. Du må gå tur med dem hver for seg og ha dem i hvert sitt rom. Først når de blir eldre vil de få mye glede av hverandre.

* Du må velge en av samme kjønn. Velger du en tispe, vil hunden din bli helt kanon i løpetiden. Dessuten får den en voldsom beskyttelsesinstinkt for henne overfor andre hunder. Hannhunden vil angripe alle hunder som vil hilse på tispen din.

* Du bør i allfall velge en tispe siden du nå har hannhund. Så er det størst mulighet for at de vil gå i lag. Velger du en av samme kjønn, risikerer du at de vil sloss og gjøre skade på hverandre når valpen blir kjønnsmoden.

Ja, er det rart at en kan bli forvirret?
Hva skal en tro?

Med så mange forskjellige meninger skjønner en at det ikke er lett å være ny hundeeier. Det kan heller ikke være lett å være hunden oppi alt dette.

Men det beste rådet synes jeg er:
Bruk sunn fornuft. OG det ER selvsagt deilig å ha hund!
Lykke til alle hundeeiere.

STJØRDAL DYREKLINIKK

Tlf.: 74 82 20 02

Ring for time

Man. og tor.	08.00-18.00
Tir., ons. og fre.	08.00-16.00

Øyeblikkelig hjelp
Hund, katt og
andre selskapsdyr

- Øyelysing
- Poliklinikk
- Røntgen / ID
- Ultralyd
- Kirurgi
- Ultralyd tannrenseapp.
- Laboratorium
- EKG hjerteundersøkelser

Veterinærer:
Hege Jøntvedt Engum
og
Per Jørgen Engum

Sandgata 1 (ved Bunnpris), 7500 STJØRDAL

Blærekatarr / Cystitt

- Sakset fra Spanielklubbens hjemmeside, under "Dyrlegen" v/vet. Julie E. Grimstad -

Blærekatarr eller cystitt er en vanlig urinveisinfeksjon hos hund. Sykdommen forekommer vanligst hos hunder under 2 år eller hos hunder som er eldre enn 6 år. Vi ser ofte at unghunder og valper har problemer med urinveisinfeksjoner, men problemene går over ettersom hunden blir eldre.

Symptomene på betennelse i blæren er vanligvis en bakterieinfeksjon som er kommet utenifra. Derfor er blærekatarr vanligere hos tisper fordi disse har et kortere urinrør enn hanhunder. I tillegg har man også ofte flere faktorer som ligger til grunn, for eksempel fuktig og kaldt miljø, andre sykdommer (eks. diabetes), misdannelser, urinstein, medisinering osv.

Symptomer

Men hvordan oppdager du at hunden din har en urinveisinfeksjon? Enkelte ganger kan en blærekatarr være symptomfri, men som regel vil du merke det ved at hunden har vanskeligheter med å tisse, det kan være blod i urinen og ofte tisser hunden din ofte og lite. Hunden kan også vise smerter som tilsynelatende sitter nederst i ryggen.

Hunden er ofte i god form; matlyst og temperatur kan være normale. det er viktig å merke seg at en cystitt kan være årsaken til at valpen din har begynt å tisse inne igjen etter at den nesten var husren.

Hos dyrlegen

Det er viktig at en cystitt behandles raskt. Infeksjonen kan spre seg oppover til nyrene; hunden vil da bli meget syk og slapp og vanligvis få høy feber.

Ta en urinprøve fra hunden din med til dyrlegen. Prøven bør tas samme dag som besøket; det er lettere enn man tror å samle litt skålurin fra hunden, det er en stor hjelp for dyrlegen når han/hun skal stille diagnosen.

Ofte er det lurt å sende inn en urinprøve til dyrking ved et laboratorium. Dette gir svar på hvilke bakterier som finnes i urinen og om hvilke medisiner som er de riktige.

Dyrlegen undersøker gjerne prøven med en stix som viser om det er sukker, betennelsesceller, proteiner osv. i urinen. Betennelsesceller i urinen indikerer at det er en infeksjon et sted i urinveiene. Hos hanndyr kan dette være en forhudskatarr. Proteiner skal det ikke være mye av i urinen. Forekomst av dette kan bety at nyrene er skadet. Sukker skal ikke forekomme i urinen. I tilfelle kan det bety at hunden har sukkersyke/diabetes.

Urinen kan sentrifugeres slik at eventuelt sediment kan farges og mikroskoperes. På denne måten kan dyrlegen finne krystaller som igjen kan bety at hunden har urinstein. Røntgenundersøkelse kan for eksempel avsløre om hunden har kreft/nydannelser i blæren eller urinstein.

Behandling

En cystitt behandles vanligvis med antibiotika i 10-14 dager. Det er igjen viktig at hele kuren følges hele veien ut og ikke avbrytes når hunden "virker OK" igjen. Det kan også være lurt å dra til en kontroll med en ny urinprøve en ukes tid etter at kuren er avsluttet selv om hunden igjen virker frisk og rask.

Det hender at hunden ikke blir frisk etter behandlingen selv om prognosen ved en ukomplisert cystitt er god. Det bør da undersøkes om det kan være en annen underliggende årsak til symptomene, for eksempel nydannelser i urinveiene, sukkersyke, nyresykdommer.

Blod i urinen som eneste symptom kan for eksempel være forårsaket av en fysisk skade, nydannelser enten i blæren eller i nyrene, blodkoaguleringssykdommer eller sykdom i prostata hos hannhunder.

Forebyggende tiltak:
Ved å øke surhetsgraden i urinen kan man til en viss grad forebygge blærekatarr. Sure melkeprodukter - dersom hundens fordøyelse tolerer dette - eller en dose vitamin C hver dag fungerer som regel bra.

red.

Hannhundplager

- Sakset fra boka Hundutbildning och Hundvård - 2,
"Olycksfall och sjukdomar" av Lars E. Lundborg -

Betennelse i forhuden

Betennelse i forhuden (preputialkatarr) er en ganske vanlig plage som vanligvis er så ubetydelig at hundens eier ikke merker den. Den stadige forekomsten av en gulgrønn verkdråpe på penisspissen er imidlertid både uestetisk og uhygenisk. Den tilsynelatende harmløse tilstanden kan med tiden forverres og gi hunden ubehag i form av kløe og kan i enkelte tilfeller bli opphavet til penisfremfall.

Behandling: Spyl flere ganger daglig i ca en uke med en mild, antiseptisk oppløsning (forhør deg med dyrlegen).

Penisfremfall

Penisfremfall opptrer først og fremst i sammenheng med seksuell opphisselse. Dette kan forekomme om hunden slikker intenst pga en kløende forhudskatarr. En abnorm forstørrelse av svellelegemet, en for trang forhudsåpning eller en kombinasjon av disse to faktorene kan lede til en så fullstendig innsnøring at all blodsirkulasjon opphører og dette umuliggjør at hevelsen går tilbake. Tilstanden er meget smertefull for hunden.

Behandling: Å helle kaldt vann over penis gjentatte ganger pleier å være nok for at man skal kunne trekke forhuden tilbake over penis.Dersom penisen er mørkt missfarget og behandlingen med vann ikke virker - ta øyeblikkelig kontakt med veterinær.

Prostatitt og prostataforstørrelse

Betennelse (prostatitt) i eller forstørrelse (prostata hypertrofi) av blærehalskjertelen sees ofte hos middelaldrende og eldre hannhunder. I akutte tilfeller forløper betennelsen med feber og påvirket almentilstand. Vanligvis forekommer det ikke noe problem med urineringen, men derimot får hunden ofte problemer med å tømme tarmen. En viss tendens til forstoppelse med smal, sammenklemt eller flatklemt avføring blir resultatet. Vanligvis er urinen helt klar, men etter urineringen kommer det noen dråper mer eller mindre rent blod. Ved betennelsestilstand kan urinen noen ganger være pussblandet. Diagnose og behandling overlates til veterinæren.

VIKING REDN'INGSTJENESTE

ESSO

JOBU - FOR SKOGENS YRKE

Sørflakne Bensin og Service A/S

7580 Selbu

Tlf.: 73 81 73 50 Fax: 73 81 73 93

Autorisert bilverksted - Bensin - Olje

Gummiforhandler

Konsulentoppdrag

Produksjon

Opplæring

Internett

Salg

SelbuNett

www.selbunett.no

Selbu DataSats / Selbu IT-senter

Tlf. 73 81 75 47 - mobil 926 03 856 - faks 73 81 77 85

Terminliste, trøndelag

t.o.m. september 2000. Sporprøver, utstillinger, lydighet, agility

Nærmere opplysninger, redaktør i NeaHund, Wenche R. Krogstad

11.06.	Fannrem	AGILITY
17.-18.06.	Ogndalen	BLODSPORPRØVER
17.06.	Stiklestad	Gruppe 6/4: Dachshunder, nordiske støvere, istarski str.h./ korth.støver, beagle, drever, luzernstøver, schweizerstøver. Gruppe 5: Jagende spisshunder. Gruppe 7: Breton, engelsk, gordon og irsk setter, münsterlendere, pointer, vorstehhunder.
17.-18.06.	Verdal	LYDIGHET
18.06.	Oppdal	Gruppe 1: Samtlige (unnt. border c. australsk kelpie, schäferh., schipperke) 2: Samtlige (unnt. boxer, dobermann) 3: Samtlige (unnt. dvergterriere) 5: Polare spissh.raser, lapphunder, podenco ib., japanske spissh.raser, basenji, chow c., isl. fårehund, keeshond, n. lundeh., n. buhund, västgötaspets, faraoh., etnah., podenco port., r.u.r. 6/4: Bassetrasene, dachshunder, viltsporhunder, petit bl. de gasc., petit griff. bl. de gasc., blodhund, dalmatiner, rod. ridgeb., r.u.r. 7: Weimaraner, r.u.r. 8: r.u.r. 9: Puddel, fr. bulldog, r.u.r. 10: Samtlige LYDIGHET, AGILITY
24.-25.06.	Trondheim	NKK: Alle raser. LYDIGHET, AGILITY
01.07.	Røros	LYDIGHET, AGILITY
09.07.	Røros	Gruppe 7: Breton, engelsk, gordon og irsk setter, münsterländere, pointer, vorstehhunder
12.-13.08.	Hovin	BLODSPORPRØVER
26.08.	Elvran	BLODSPORPRØVER
26.08.	Trondheim	Gruppe 1: Samtlige (unnt. collie, austr.kelpie, schäferh.) 2: Samtlige (unnt. boxer, doberm., newfoundl.h.) 3: Samtlige 5: Lapphunder, podenco ib., polare spissh., (unnt. sib. husky) jap. spisshundraser, basenji, chow c., isl. fårehund, keeshond, n.lundehund, n.buhund, västgötasp., faraoh., etnah., podenco port., mex.nakenh., kleinsp., pomeran. 6/4: Bassetrasene, petit bl. de gasc., petit griff. bl. de gasc., blodh., dalmatiner, rod. ridgeback, r.u.r. 7: weimar. r.u.r. 9: Samtlige 10: Samtlige
26.08.	Trondheim	AGILITY
03.09.	Steinkjer	Gruppe 1: Samtlige (unnt. border c., austr. kelpie, schäferh.) 2: Samtlige (unnt. st. bernh., boxer, rottweil.) 3: Samtlige 5: Polare spissh., lapphunder, akita, basenji, chow c., isl. fåreh., jap. spissh., keesh., n.lundeh., n.buhund, västgötasp., mex.nakenh., kleinsp., pomeran., r.u.r. 6/4: Viltsporhunder, dalmatiner, r.u.r. 7: Weimar., r.u.r. 8: Samtlige 9: Samtlige (unnt. puddel, tib.terrier), LYDIGHET
09.09.	Selbu	BLODSPORPRØVER
30.09.	Trondheim	LYDIGHET

Påmeldingsfrist for utstillinger/prøver er vanligvis minst 1 mndr. før.

Resultatbørs

Utstilling

Norsk Bearded Colliekl. avd. Tr.lag, Skaunhallen, 12.-13.02.00

Icikarma's Egon Eberhart (*Emil*) (landseer) — Maria Rokseth
1AUK - 1AUKK - HP - 1VK - CERT - 1BHK - BIR

Rissa Hundeklubb, Rissahallen, 15.04.00

Icikarma's Egon Eberhart (*Emil*) (landseer) — Maria Rokseth
1AUK - 1AUKK - HP - 1VK - CERT - 1BHK - BIR

Draugens Netto (*Mira*) (hollandsk gjeterhund) — Elin Setseng
1AUK - 1AUKK - HP - 1VK - CERT - 1BTK - BIR - res.BIG

Tomboys Sweet Simone(*Momo*) (cocker spaniel) — Wenche R. Krogstad
1AK - 1VK - CERT - 1BTK - BIR - 3BIG

Norsk Retrieverkl. avd. N.Tr.lag, Verdal, 30.04.00

Snorre Godeav Sverresborg (*Bonnie*) (labrador) — Sigrid Edvardsen
1AK - 1VK - CERT - 1BHK - BIM

Endring av minimumsalder mht. røntgenfotografering av HD og AA

Norsk Kennel Klubs Hovedstyre vedtok i møte nr. IX/99 - den 21. oktober å endre minimumsalder for røntgenfotografering for HD og AA fra 1/1 2000. Generelt gjelder fra denne dato at minimumsalder for alle raser er fylte 12 mnd. Unntatt fra dette er følgende 10 raser hvor minimumsalder er fylte 18 mnd.:

Bordeaux dogge, bullmastiff, engelsk mastiff, grand danois, leonberger, maremma, napolitansk mastiff, newfoundlandshund og landseer, pyreneerhund, st. bernhardshund.

Endringen er gjort etter at saken tidligere er tatt opp med raseklubbene, diskutert i NKU og FCI. Endringen medfører at vi fra 1/1 2000 får like alderskrav som i Sverige og vi får også like alderskrav som FCI har vedtatt for utstedelse av et internasjonalt HD-sertifikat, som er under vurdering.
Vi vil og minne om at minimumsalder gjelder definitivt - dvs. at hunden skal ha oppnådd angitt minstealder senest den dagen fotograferingen finner sted. For alle raser gjelder og at hunden også må være ID-merket senest samtidig med fotograferingen for at bildene skal kunne avleses av oss.

Vennlig hilsen NORSK KENNEL KLUB

Klubbmateriell

Overtrekksdress m/klubbmerke på ryggen, vindtett m/frottèfor, todelt, str. S, M, L, XL farge: burgunder/grønn/marineblå, ensf. bukse	kr. 600,-
Collegegenser m/klubbmerke foran, farge: mørk rød, str. M, L, XL	kr. 75,-
Klubbmerke, stoff	kr. 20,-
Klubbmerke, klister	kr. 10,-
Flatvevd vebb-bånd (*til seletøy/halsbånd*) farge: svart, pr. meter	kr. 15,-

Vi forhandler hundeutstyr og

HUNDEFÔR
LONE STAR®
HUBBARD

BlomsterBua
7580 Selbu

Wendre

B

POSITIVE fritidstiltak fortjener støtte . . .

Vi gjør det med glede . . . .

SELBU SPAREBANK